

РОЗВИТОК ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ МІСТА ОДЕСИ

Ракицька С.О., к.е.н., доцент, Камбур О.Л., к.е.н., доцент

Одеська державна академія будівництва та архітектури, Україна

Транспортна система міста є важливою складовою забезпечення його життєдіяльності, вона поєднує різні райони міста, дозволяє дістатися роботи, магазинів та міст відпочинку.

Транспортна система міста включає до себе вулично-дорожню мережу, об'єкти транспортування, засоби транспортування (громадський транспорт, приватний автомобільний транспорт, вантажні автомобілі, спецтранспорт та ін.), а також відповідну інфраструктуру – вело- та пішохідні доріжки, міста для паркування, автозаправні станції, зупинки громадського транспорту.

Структура і протяжність вулично-дорожньої мережі, її розгалуженість і рівень завантаженості, якість дорожнього покриття безпосередньо впливають на безпеку та надійність транспортних зв'язків, обсяги пасажирських та вантажних перевезень, стан навколишнього середовища, тобто є одним з важливих індикаторів якості життя міського населення.

Аналіз поточного стану транспортної системи м.Одеса відчить, що зараз вона значною мірою перевантажена, вона планувалася багато років тому та не враховує сучасні потреби. При цьому резерви екстенсивного зростання через розширення доріг майже вичерпані.

Потрібні якісні зміни, що дозволять інтенсифікувати роботу транспортної системи міста. Сюди слід віднести розвиток громадського транспорту через модернізацію рухомого складу, запровадження швидкісних видів транспорту, організацію руху по відокремленим смугам, до дозволить конкурувати з приватним транспортом за швидкістю та комфортом і підвищить привабливість громадського транспорту. Для покращення умов руху має бути створена система автопаркінгів на заїздах у центр міста, поширення системи велодоріжок, розумні світлофори, які враховують інтенсивність руху автомобілів та пішоходів. Розвантаженню транспортної системи сприятиме наближення послуг до кінцевого споживача, а також надання частини послуг онлайн, що скасує необхідність фізичного переміщення отримувача послуг до його надавача.

Але усе це неможливо запровадити без інформаційного забезпечення. Без

нього неможливо визначити, що ми маємо та чого можемо досягти виходячи за наявних ресурсів. Створення системи інформаційного супроводження транспортних процесів передбачає наступні дії:

Спочатку потрібно проаналізувати поточну ситуацію. Треба запровадити сучасні технічні засоби контролю та управління рухом, зібрати дані про інтенсивність руху, побудувати транспортну модель міста. Потім необхідно вивчити та оптимізувати транспортні потоки, знайти «вузькі місця» та запровадити систему динамічного моніторингу для визначення ефективності заходів і усунення проблемних ділянок.

Кінцевою метою цих перетворень має стати формування оптимальної транспортної системи міста на базі сучасних ІТ-технологій з використанням принципів логістики, яка забезпечить взаємодію між видами транспорту і комфортне, своєчасне і безпечне перевезення пасажирів і вантажів.

ЕКОНОМІКО-ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ В УКРАЇНІ

Сахацький М.П., д.е.н., професор

Одеська державна академія будівництва та архітектури, Україна

Осипова-Чачан О.П., магістрант, Сахацький М.М., аспірант

Одеський державний аграрний університет, Україна

Актуальність науково-прикладного дослідження економіко-інституціональних проблем розвитку земельних відносин сільських територій в Україні зумовлюється низкою об'єктивних та суб'єктивних чинників. До пріоритетних з них слід віднести: по-перше, належність землі до матеріально-просторової бази виробничо-господарської діяльності людини, життєдіяльність якої значною мірою залежить від результативності використання цього ресурсу – незамінного та основного в аграрному секторі економіки. По-друге, вагомість національного сільського господарства в забезпеченні продовольчої безпеки країни та її перспективність зайняття достойного місця в світовому поділі праці завдяки сприятливим для сільськогосподарського виробництва природно-кліматичним умовам та вигідному територіальному розташуванню. По-третє, перманентність протистояння в суспільстві щодо набуття селянами повноцінного права власності на землю сільськогосподарського призначення,